

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године 3
За стране земље на годину 9

Рад општинског одбора

РЕДОВНИ САСТАНАК

25. јуна 1904. год.

Председавао заступник председника београдске општине г. Мијаило Ерковић; од одборника били су: г. г. Ђока А. Димитријевић, Д. Ј. Симић, Р. Ј. Јовановић, Ж. Бугарчић, Трајко Стојковић, Младен Тодоровић, М. С. Милошевић, В. Н. Вуловић, Тодор Ђурић, С. Ј. Авриел, С. Ј. Константиновић, Р. Драговић, М. С. Петронијевић, Тодор Пејчић, П. Т. Милић, Ј. Станковић, Стеван Максимовић, Мил. С. Мостић, Др. Милан Радовановић, Др. Марко Т. Леко, Др. Е. Михел.

Деловођа, Борђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 18. ов. мес. и примљен без измена.

II.

Одборник г. Петар Милић наводи да је пре доста дуго времена упутио на председништво питање: зашто се сијалице код споменика Кнеза Михаила не пале, па до данас по томе није ништа урађено, нити је добио одговор. Траву око споменика деца су сву изгазила и нико нема да им стане томе на пут. Тражи да се сијалице пале редовно, да се стакла на фењерима оправе, јер су сва разлупана, и најзад, да се забрани деца да газе ону траву око споменика.

Заступник председника објашњава да је председништво одмах наредило одељењу за осветљење да извиди, зашто ове сијалице не горе. Нашло се, да се покварила електрична инсталација, и стога је наређено да се набави потребан материјал, како би се довела у исправност; но како је референт за електрично осветљење био на дужем одсуству, то до сад није урађено. Међутим наредиће се, да се што

је могућно пре отклоне узроци који нису дозвољавали да се сијалице око споменика пале.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Милића и заступника председника општине.

III.

Одборник г. Петар Милић пита: зашто се не офарба ограда око парка и скверова теразиских, јер је се сва фарба отрла. Даље вели, да би ове скверове требало уништити, јер само сметају саобраћају, а међутим се не могу одржати у добром стању због саобраћаја на Теразијама.

Заступник председника објашњава, да је питање о уништавању скверова на Теразијама било пред одборском секцијом за вртарство, и да је она дала мишљење, да их не би требало уништити за то, што они ублажавају бар колико толико велику жегу која влада на Теразијама, због тога што је овај крај јако изложен сунчаној припеци.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Милића и заступника председника општине.

IV.

По прочитању акта иследних власти АБр. 6113, 6226, 6084, 6085 и 6112, којима се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и доброг имовног стања Стојан Вељковић, пенс.; да су доброг владања а средњег имовног стања

Светозар Цветковић, трг. помоћник и Петар Костић бив. кочијаш општински; да је доброг владања а сиротног имовног стања, Никола Кукулидес, бив. бакалин; да су му непознати: Верона Фишер вешерка, Перка Бечкем, вешерка и Емилија Ђурић олд., Петар Јелић и Душан Жуњић, бив. практиканти, и Димитрије Анђелковић, продавац ћаја.

V.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 6215, којим пита каквога је владања и имовног стања Никола Јов. Љубисављевић, власник завода за прање и глачање рубља и може ли му се дозволити отварање завода за чишћење и брисање прозора, — одбор је изјавио:

Да је Никола Јов. Љубисављевић, власник завода за прање и глачање рубља, доброг владања а средњег имовног стања и да му се може дозволити отварање једног завода за чишћење и брисање прозора ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VI.

По прочитању акта Управе Београда АБр. 6097, по молби Петра Путника, инжињера, — због поданства —, одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може по молби учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VII.

Заступник председника износи одбору на мишљење молбу Драге Димитријевић—Митри-

ПОДЛИСТАК

Хиландарско властелинство

ДО КРАЈА XV. ВЕКА

НАПИСАО

МИЛОШ ЗЕЧЕВИЋ

(Награђено 15/VI. 1904. год. првом видовданском наградом општине београдске у 400 дин.)

(Наславак)

(3)

У повељи својој (која је штампана код Миклошића под бр. LXII.) вели краљ Милутин, како је видео да је уништена повеља оца му краља Стевана Уроша, те он, у договору са матером својом краљицом Јеленом и свима ондашњим ерпским јерепскопима, обнавља и потврђује повељу очеву. Из те обновљене повеље дознајемо да је краљ Урош I био дао Хиландару пасиште *Лабихево* у Хвосну, коме је била овако обележена граница: „...како утиче Рибник у Дрин и од Рибника уз поток на Саспишта, право уз Козник по делу, како се ками вали овамо и онамо, и на

Бели Врх през понор на Градиште право на рупе у горње чело Горачева на пут, како греде пут посреде Горачева у Љубињу и како утиче Љубињу у Дрин¹⁾. Потврђујући овај прилог свога оца, краљ Милутин даје Хиландару уз то и једну нарочиту повластицу. Дотле је хиландарска управа морала плаћати пастирима за чување ергеле 12 ждребаца; сада пак краљ Милутин приложи хиландарском манастиру Влахе (пастире) и нареди да они чувају манастирску ергелу и да накнаде ако што изгубе, (и то коња 30 перпера а кобилу 20). Зато их пак ослободи од сваке друге и мале и велике работе.²⁾ О другим прилозима

¹⁾ Mon. Serb. 61. Већина од ових места постоје и данас са истим именима. Село *Лабихево* спомиње Милојевић (Путопис III, 141.) на северу од Призрена; у том крају спомиње брдо *Горачево* и село *Салинићи*, које ће по свој прилици бити некадање *Саспишта*, затим у истом крају спомиње *доњи* и *горњи* Козник. Тако исто спомиње Милојевић у том крају и речницу *Рибник*, за коју каже, да на броду где се гази има 7½ хв. ширине и да утиче у Бели Дрин (Путопис III, 128.), а место *Градиште*, које се у повељи спомиње, биће да је било на месту где је сада *Градиш*, који Милојевић спомиње у том крају (Путопис III, 128). Као што се види из овога, и данас би се могла одредити међа *Лабихеву*.

²⁾ Mon. Serb. 61: „И пакз видѣ краљевзство ми,

Милутиновим који се спомињу у овој повељи биће доцније говора.

Сем пасишта *Лабихева* зна се још да је краљ Урош био дао Хиландару хелију свете Петке у Тморанима у скопској области, коју је био сазидао некакав протосеваст Прибо у време бугарскога цара Асена (1218.—1242.).³⁾

кре дале скетал цркви на годице по њ. ждрѣвца паistryомз вѣлѣгоу, того ради приложихъ влахе, и ине влахе избрахъ одъ црквиныхъ влахъ, да пасоу кобиле црковне, а да не оузимаю штѣ цркви вѣлѣгоу ничто, паче ако что изгоубе, да плакаю што себе конь по .л. перперь, а ковила по .к. перперь, да плачаю цркви. Того ради шкети ихъ краљевзство ми штѣ вѣхъ работа малихъ и великихъ краљевзства ми: да имъ нѣ поноса никога ни житѣнога ни винѣнога, ни прокода, ни конѣ, ни пѣл, ни поклицара ни владѣлца никогарѣ краљевзства ми, ни од Скетоу Гороу да не ходѣ никомѣ посилимѣтъ развѣ да пасоу кобиле скете цркви.“

³⁾ Споменик III, стр. 11. Где је ово место Тморани, рећи ће се доцније што се може знати.

(Наставиће се)

ћевих, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе Ст. Бр. 3675, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молићи може издати тражено уверење о породичном односу.

VIII.

По прочитању молбе „Првог српског београдског певачког друштва“ АБр. 12165/903, одбор је после потребног обавештавања са 15 против 6 гласова (против гласали одборници г. г. Давид Симић, Живан Бугарчић, Младен Тодоровић, Велислав Вуловић и Раденко Драговић) решио:

Да се „Београдском Певачком Друштву“ с обзиром на његов циљ и на то, што је оно прво и најстарије српско певачко друштво, изда из општинске касе за ову годину шест стотина динара на име помоћи.

Издатак овај да падне на терет буџетске партије расхода за непредвиђене потребе.

IX.

По прочитању молбе Јована Живадиновића и Милутина Марковића, АБр. 1196, као и мишљења општинског пуномоћника по истом предмету, — одбор је по довољном обавештавању решио:

Да се овај предмет упути на мишљење одборској правничкој секцији, по том са мишљењем секције изнесе одбору на решење.

X.

Прочитана је молба ректората Вел. Школе АБр. 5848, којом моли да се за смештај костију пок. Милоша Зечевића, бив. професора Вел. Школе, уступи фонду пок. Зечевића бесплатно једна мала гробница на новом гробљу у парцели 4., и мишљење сталног гробљанског одбора, да би требало уступити фонду пок. Зечевића бесплатно једну малу гробницу, пошто фонд накнади општини 255·25 дин. колико кошта материјал и радна снага око израде једне мале гробнице.

Како се у одбору појавило мишљење да би требало уступити фонду једну гробницу без накнаде и ових 255·25 дин., заступник председника ставио је на гласање: хоће ли се фонду уступити гробница без накнаде и ових 255·25 дин. или са накнадом, и одбор је после поименичног гласања са 18 против 2 (одборници г. г. Соломон Азриел и Марко Петронијевић гласали су да се уступи са накнадом 255·25 дин., одборник г. Стеван Максимовић уздржао се од гласања) решио:

Да се за смештај костију пок. Зечевића, бив. професора Вел. Школе, уступи фонду пок. Зечевића бесплатно једна мала гробница у парцели 4.

XI.

По прочитању акта београдског пореског одељења АБр. 5985, којим извештава суд да по распису Господина Министра финансија од 31. маја тек. год. Пр. Бр. 13804, има нарочита комисија да изврши попис свих зграда које подлеже плаћању порезе на зграде, и моли суд, да одреди из сваког кварта по једног одборника за члана ове пописне комисије, — одбор је решио:

Да чланови ових комисија за попис зграда буду и то:

а.) За квартал варошки одборник г. Соломон Азриел;

б.) За квартал врачарски одборник г. Трајко Стојковић;

в.) За квартал дорћолски одборник г. Ђока Димитријевић;

г.) За квартал палилулски одборник г. Милош Хаџи-Поповић;

д.) За квартал савамалски одборник г. Тодор Пејчић;

ђ.) За квартал теразиски одборник г. Петар Т. Милић.

XII.

По прочитању молбе г. Марка Стојановића, адв. АБр. 6014, да му се дозволи да може о своме трошку подићи у скверу код Калимегдана преко пута његове куће споменик којој од знатних личности из доба српског устанка под Турцима, — одбор је после довољног обавештавања и поименичног гласања са 13 против 6 (против гласали одборници г. г. Ђока Димитријевић, Давид Симић, Милош Милошевић, Соломон Азриел, Сава Константиновић, Др. Марко Леко, а уздржали се од гласања одборници г. г. Раденко Драговић и Милан Мостић) решио:

Да се преко ове молбе пређе на дневни ред, пошто молилац није означио личност којој жели да подигне споменик.

РЕДОВНИ САСТАНАК

2. Јула 1904. год.

Председавао председник београдске општине г. К. Д. Главичић; од одборника били су: г. г. Ђока А. Димитријевић, Д. Ј. Симић, Младен Тодоровић, Трајко Стојковић, М. Триковић, М. Х. Поповић, М. С. Милошевић, А. С. Јовановић, Илија С. Илић, С. Ј. Константиновић, Р. Драговић, Тодор Пејчић, Милош Марковић, П. Т. Милић, Н. Крстић, Стеван Максимовић, Др. Марко Т. Леко, Др. Е. Михел, Др. М. Радовановић, Ј. Станковић, М. С. Петронијевић, Тодор Ђурић.

Деловођа, Ђорђе Ј. Јанковић.

I.

Прочитан је записник одлука седнице од 25. јуна тек. год.

Одборник г. Младен Тодоровић примећује, да је одбор у прошлој седници на његов предлог решио: да се фонду пок. Милоша Зечевића, бив. проф. Вел. Школе, уступи бесплатно једна мала гробница, а не по предлогу гробљанског одбора са накнадом 255·25 дин., колико стаје општину радна снага и материјал за израду једне мале гробнице. Међутим у записник није уведено да је одбор тако решење донео по његовом предлогу, што тражи да се допуни.

Даље наводи, да је одбор такође на његов предлог решио, да се преко молбе г. Марка Стојановића пређе на дневни ред, а ни ово није унесено у записник.

Одбор г. Петар Милић примећује, да је погрешно уведено у записник, да је он, упућујући на председништво питање о скверовима на Теразијама, казао да би их све требало уништити, већ је казао да би требало уништити само онај пред радњом Душана Тодоровића, где стоје фијакеристе, јер је ту тако узано место, да фијакеристе с колима немају где да се окрену.

По саслушању тога, — одбор је

Примио прочитани записник са овим допунама одборника г. Тодоровића и изменом г. Петра Милића.

II.

Председник извештава одбор, да је одборник г. Петар Милић у прошлој седници управо питање на председништво: за што се не пале сијалице код споменика Кнеза Михаила и за што се не забрани деца да газе траву око споменика?, да је заступник председника том приликом одговорио, да је електрична инсталација била покварена и да је наређено: да се, набави потребан материјал да се иста оправи, како би се сијалице могле палити редовно.

Даље наводи, да постоји решење одбора од пре неколико година, да се сијалице око

споменика пале само у свечаним приликама а не свакога дана.

Што се пак тиче траве око споменика, њу је апсолутно немогућно очувати; стога би требало не простору око споменика који она она заузима поставити тротоар, али за то сад нема буџетске могућности.

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве председника општине.

III.

Председник одгора на питање, које је у прошлој седници управо на председништво одборник г. Петар Милић: што се не фарба отграда око скверова на Теразијама? Вели, да је још пре месец дана наредио, да се ова отграда префарба, али се није стигло да се уради јер је било многих прешнијих послова. Што се пак тиче уништавања онога сквера пред радњом Душана Тодоровића, вели, да је незгодно сад уништавати оно што је дуго година подизано. За то би требало за сад остати на ономе како је:

По саслушању тога, — одбор је

Примио к знању ове изјаве председника општине.

IV.

Одборник г. Младен Тодоровић наводи, да је приметио, да у савамалском крају влада велика нечистоћа у сваком погледу; међутим, није видео, да се у овом крају врше санитарско-полицијске ревизије, ма да му је познато да постоје и за тај крај.

Председник наводи, да се и у томе крају редовно врше санитарско-полицијске ревизије и о нађеном стању подносе редовно реферати. Што је пак у томе делу вароши велика нечистоћа, томе не треба тражити узрока у невршењу ревизија, већ у томе што је у томе крају најтеже и одржати чистоћу, јер је у низини и сва нечистоћа и из горњих делова вароши силази у њега.

По саслушању тога, — одбор је:

Примио к знању ове изјаве одборника г. Тодоровића и председника општине.

V.

По прочитању акта иследних власти АБр. 6334, 6426, 6303, 6333, 6375, и 6407, којим се траже уверења о владању и имовном стању појединих лица, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и доброг имовног стања Марије, син Ђовани-а Берто, каменоресца; да је доброг владања а средњег имовног стања Коста Галанџић, званичник управе фондова; да су доброг владања а сиротног имовног стања: Александар Ранитовић, бакалин, Душан Јурдуловић, помоћник шпедитерски и Драгољуб Михајловић, олд.; да су му непознати: Војислав Стефановић, служитељ Минист. Финансија, Петар Петровић и Танасије Петровић, млекари олд.

VI.

По прочитању акта суда општине маслосевачке АБр. 6282, којим пита: каквога су владања Божидар Шишмановић, трг. помоћник и Александар С. Јовановић, келнер, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања: Божидар Шишмановић, трг. помоћник; да му је непознат Александар С. Јовановић, келнер.

(Наставиће се)

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Војничка плата. — Из VIII. пешад. пука „Књаза Александра“ послата је војничка плата и то за: Петра Русид-Ру-

сића, Јована Димитријевића, Војислава Војиновића, Јована Радивојевића, Бранимира Николића, Војислава Петровића, Животу Михаиловића, Петра Толоровића, и Милана Живановића; из возарског дунав. ескадрона: за Јована Симића и Милана Димитријевића; из VII. пеш. пука 2. бат. за Стевана Михаиловића раден. бравар. Недељка Антонијевића, чинов. и Косту Крстића, Сергију Ђорђевића, покућара; из град. артиљ. пука: за Атанасија Станковића из Лесковца.

Горе именовани имају се јавити главној благајни општ. београдске ради пријема плате.

НАРЕДБА

Суда општине града Београда,

И ако је суд ове општине, 14. септембра пр. г. К. №. 1901, отпустио наредбу грађанству ове општине, о редовном чишћењу својих дворишта и улица испред зграда, и то: за двориште бар један пут недељно и то суботом, а за улице испред зграда два пут недељно и то: средом и суботом после 10 сати у вече или четвртом и недељом до 5 сати изјутра лети, а зими средом и суботом после 9 сати у вече или четвртом и недељом до 8 сати у јутру, — ипак многи и многи грађани тако не раде, већ или никако и не чисте или тако рђаво почисте, да већи део нечистоће остаје на улици.

Понављајући горњу своју наредбу, која и сада има потпуну важност, суд позива грађанство, да по њој поступа, и дворишта и улице тачно и уредно у одређено време чисти тако, да никакво ђубре не остаје по калдрми после чишћења.

Разуме се по себи, да се дворишта и улице морају пре чишћења полити чистом водом.

Ко не буде овако, редовно и уредно радио, биће подвргнут казни из §. §. 329. тач. 8. и 9. и 330. крив. законика, противу које по закону нема места жалби. казне

Од Суда општине београдске, 19. јула 1904. Кр. 2225, у Београду.

Објава.

На дан 30. јула тек. год. од 3 до 5 часова по подне, држаће се у канцеларији економног одељења Суда општинског јавна усмена лицитација за набавку 104.755 килограма зоби (овса) за храну општинских коња.

Кауција је 1000 динара у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности за српске грађане, а за стране поданике два пута толика.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења Суда општинског, сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од Суда општине београдске, 23. јула 1904. год. АБр. 6834, у Београду.

Објава.

Суд општине београдске издаваће путем јавне усмене лицитације под закуп на три године дана следећа општинска добра и то:

I. На дан 3. августа тек. год. од 3 до 5 часова по подне: зграде у Таковској улици под Бр. 10, и

II. На дан 4 августа тек. год. од 3 до 5 часова по подне: празан плац — део

барџе „Венеције“, постојећи на обали савској до кафане Нестора Милисављевића, илицара.

Лицитације ове држаће се и то:

За зграде у Таковској улици пред или у кафани код „Орача“, а за плац—пред или у кафани Нестора Милисављевића.

Кауције су равне тромесечној кирији.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења Суда општинског сваког радног дана за време канцеларијских часова, а празником од 9 до 11 часова пре подне.

Од Суда општине београдске 12. јула 1904. год. АБр. 6809, 6810. У Београду.

Објава.

На основу решења Г. Министра грађевина од 3. јуна ове год. држаће се усмена лицитација за израду пешачке стазе — шеталишта у улици Краља Александра у канцеларији грађевинског одељења општинског на дан 2. августа о. г. од 9 до 11 сати пре подне, када ће се и закључити.

Предрачунска сума износи 27.989.14, динара.

Кауција је према закону о јавним грађевинама 2800 динара и то: у готовом, вредним државним папирима или интабулацији.

План, услови, предрачун и остала техничка и погодбена документа, изложени су сваког радног дана у поменутој канцеларији.

Позивају се предузимачи, који право имају, да пом. дана дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења општине вароши Београда, 15. јула 1904. год. Г.Бр. 3336.

Објава.

Према решењу Команданта дунавске дивизијске области од 2. ов. м. Е. № 3771 и 3772, имају се у гарнизону београдском извршити прве усмене — јавне лицитације и то:

1. За набавку 1,000.000 кграма пшенице; и

2. За набавку 1,800.000 кграма овса, потребне Управи дунавског сталног профитант-слагалишта за 1905. годину.

Лицитација ће се извршити у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске команде и то:

1. За пшеницу на дан 9. августа, а
2. За оvas на дан 23. августа тек. године.

Услови се могу видети у канцеларији Интендантуре дунавске дивизијске команде свакога дана, а и на сам дан лицитације.

У име кауције полажу српски поданици 100/0, а страни 200/0 од укупне уговорене вредности ове набавке.

Кауција се полаже: 1.) у готовом новцу; 2.) у српским државним гарантованим хартијама по номиналној вредности; 3.) у акцијама Народне Банке и Извозне Банке, по курсу или у њиховом гарантном писму са означеном вредношћу; 4.) у заложницама Управе Фондова и у неисплаћеним државним рачунима по номиналној вредности; 5.) у акцијама српског бродарског друштва у $\frac{3}{4}$ њихове номиналне вредности; и 6.) у акцијама, удеоницама приватних српских новчаних завода у $\frac{2}{3}$

њихове вредности према курсу који постоји у то време за њих.

Право утакмице при овим лицитацијама има сваки, који одговори постављеним условима и који се занима производњом, прерадом или трговином (било посредном или непосредном) дотичних артикала.

Лицитација се врши само пре подне, а почиње у 9 и траје најдаље од 12 часова у подне.

У то се доба лицитација за све излицитиране артикле закључује. Надметачи се примају ради надметања само до једанаест часова пре подне.

Ово се саопштава грађанству ради знања,

Од Суда београдске општине 19. јула 1904. год., у Београд АБр. 7100.

Објава.

Као прошле године, тако и ове, у вароши Пироту држаће се петодневни панађур на дан 15., 16., 17., 18., 19. и 20. августа ове год.

На овом панађуру продаваће се стока свију врста и производи сточарски и пољске привреде (земљораднички, шумарски, воћарски, пчеларски и т. д.), пиће, храна људска и сточна.

Железничка станица, пошта и телеграф постоји у самој вароши Пироту, а има и добрих путова, који воде: Пирот—Књажевац, Пирот—Власотинци, Пирот—Бела Паланка—Ниш.

Скреће са пажња трговцима, да овај округ има рогате и ситне саватске дебеле стоке у великом броју на продају.

Држање овога панађура Суд објављује трговачком и привредном свету ради знања.

Од Суда општине града Пирота Бр. 5678, јула 1904. год., у Пироту.

Објава.

Пошто је изменама и допунама у закону о панађурима, селу Лесковцу ове општине повраћено право држања панађура, — то је Господин Министар народне привреде, на молбу ово општинског суда, решењем својим од 6. марта 1904. године Бр. 1521, одобрио држање тродневног панађура у селу Лесковцу, срезу посавском, округу београдском, а у дане 26., 27. и 28. јула ове и у будуће сваке године.

На овоме панађуру продаваће се сви производи дозвољени законом о панађурима.

Село Лесковац налази се на врло лепом месту на средокраћу између три среза: космајског, посавског и колубарског (чувених нарочито са своје добре рогате марве), а између два за саобраћај врло добра друма: Београд—Лазаревац и Београд—Ваган од којих до панађуришта нема више но пола часа.

За безбедност и потребне удобности на панађуру, Суд је се постарао.

Ово се објављује трговцима и пољопривредницима ради знања с тим, да ће ако посете овај панађур бити задовољни.

Од Суда општине лесковачке, Бр. 1446, 1. јула 1904 год., у Лесковцу (посавина београдска).

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Стање на дан 30. јуна 1904. године.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ У ЈУНУ 1904. ГОД.		ОБРТ ОД 1. ЈАН. ДО 30. ЈУНА		СТАЊЕ 30. ЈУНА		УПОРЕБЕНА СА СТАЊЕМ 30. ЈУНА 1903. ГОД.	
62	Благајнице	178.830 49	161.497 69	954.980 18	842.928 33	112.051 85			—36.950 15
2	Привремених издатака			25.180 83	1.132 —	24.048 83			—29.679 24
3	Вредећих артија			70.300 —		70.300 —			—100 —
8	Водовода			2,855.052 82		2,855.052 82			—
9	Покретности			214.587 12		214.587 12			—
10	Непокретности			6,901.924 47		6,901.924 47			+151.130 95
4	Упр. Фондова за фондове	3.950 10		170.818 —		170.818 —			+70.654 85
11	Остава код Нар. Банке			3,280.000 —	1,640.000 —	1,640.000 —			+50.000 —
12	Дужника калдрме		791 33	39.784 97	2.540 93	37.244 04			—5.328 41
13	Дужника	36.596 15	2.607 38	476.745 10	131.870 83	344.874 27			+78.625 98
23	Пријема			1,640.000 —	3,280.000 —		1,640.000 —		+50.000 —
17	Фондова разних		7.988 45		336.391 35		336.391 35		+42.307 30
16	Фонда гробљанског				267.673 48		267.673 48		+20.962 69
22	Кауција				1.117 —		1.117 —		—
19	Текући Управе фонд. злато				136.370 75		136.370 75		—17.977 90
20	Управе фонд. за зајмове сребро			1.907 90	169.393 70		167.485 80		+167.485 80
43	" " " " злато				195.829 10		195.829 10		—99.732 70
18	Текући Народне Банке сребро			20.738 55	1,660.738 55		1,640.000 —		+9.730 45
21	Повериоца				22.754 75		22.754 75		—7.263 54
24	Главница	7.437 06	36.596 15	235.320 66	8,107.280 31		7,871.959 65		—191.749 67
63	Прихода општинског буџета	455 40	93.185 82	776 80	510.757 36		509.980 56		+3.968 23
53	" гробљанског "	24 —	4.371 12	582 39	26.853 58		26.271 19		—2.383 57
56	" трошаринског "	1.852 32	81.054 82	8.597 86	395.614 48		387.016 62		—151.046 33
61	Расхода општинског "	102.474 09	106 68	521.570 40	810 38	520.760 02			—166.111 36
59	" гробљанског "	3.062 08		14.585 13		14.585 13			+4.253 45
58	" трошаринског "	53.629 80	112 05	270.774 09	232 05	270.542 04			+62.645 86
60	" по кредитима			26.061 66		26.061 66			—119.275 97
		388.311 49	388.311 49	17,730.288 93	17,730.288 93	13,202.850 25	13,202.850 25		

У Београду 9. јула 1904. године.

Главни књиговођ,
Милица Јовановић с. р.Главни благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.Председник
београдске општине,
К. Д. Главинић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА